

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420010148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4420010148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného H. R., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného H. R. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 09.07.2020, sp. zn. 4T/20/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre, dňa 30.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému H. R., narodenému XX.XX.XXXX v Q. M., trvale bytom H. XX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava v inej trestnej veci,

u k l a d á :

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/22/2019 zo dňa 17.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný H. R. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že: hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. vyplývala povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené maloleté dieťa X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX D. nad T., A. republika, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Praha - západ sp. zn. 11 Nc 161/2011 zo dňa 08.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2012, bol obžalovaný povinný od 22.10.2011 prispievať na

jej výživu mesačne sumou vo výške 2.000,00 Korún českých vždy do každého 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca do rúk matky F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., X. XX, A. republika, ale túto vyživovaciu povinnosť si riadne neplnil ani v minulosti, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Praha - západ, pod číslom konania 17T 184/2015-143 zo dňa 30.12.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2015, odsúdený na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody a aj napriek výkonu tohto trestu dňom 26.04.2016, si po prepustení z výkonu tohto trestu odňatia slobody za takýto skutok svoju vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa X. R., nar. XX.XX.XXXX neplnil počnúc od mesiaca december 2017 až do 14.02.2019, kedy bol dňa 15.02.2019 v inej trestnej veci vzatý do výkonu trestu, kde je až doposiaľ, hoci od mesiaca december 2017 až do nástupu na výkon tohto trestu, mal príjmy z rôznych pracovných pomerov, z ktorých mohol výživné na svoje nezaopatrené maloleté dieťa riadne platiť, túto svoju povinnosť si však bezdôvodne neplnil, nakoľko na úrade práce bol v tomto období ako nezamestnaný zaevidovaný len štyri dni, čím mu z titulu neplatenia výživného v uvedenom období vznikol voči matke maloletého dieťaťa - poškodenej F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., X. XX, A. republika dlh v celkovej výške 1.170,34 €.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 0T/22/2019 zo dňa 17.02.2019, právoplatným dňa 17.02.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu do výroku o treste. Toto odvolanie odôvodnil tým, že v predmetnej veci okresný súd vydal trestný rozkaz dňa 09.03.2020, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia ďalšieho trestu, pretože trest uložený mu skorším rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/15/2018 zo dňa 25.05.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/15/2018 zo dňa 15.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.07.2019 sp. zn. 2Tos/65/2019 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Na základe podaného odporu Okresným prokurátorom v Nových Zámkoch súd vykonal hlavné pojednávanie, pričom obžalovaný aj na tomto vyhlásil, že je vinný z trestného činu, a tento čin oľutoval. Následne súd I. stupňa obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody. Namietal, že z rozsudku súdu I. stupňa nevyplýva akými úvahami sa súd riadil pri ukladaní ďalšieho nepodmienečného trestu keďže dôkazná situácia ohľadne ukladania trestu sa oproti trestnému rozkazu nezmenila. Bol toho názoru, že uloženie ďalšieho nepodmienečného trestu bude mať vplyv aj na dcéru obžalovaného, pretože ak by zostal vo výkone trestu nebol by schopný uhrádzať výživné v plnej výške, keďže by nemal adekvátny príjem. Obžalovaný si je vedomý, že si musí plniť vyživovaciu povinnosť dôkazom čoho je aj to, že po nástupe výkonu trestu nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť, pričom sú mu mesačne odvádzané finančné prostriedky na plnenie výživného. Obžalovaný svoje konanie úprimne ľutuje a žiadal zrušiť rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd sám rozhodol tak, že upustí od uloženia ďalšieho trestu.

K dôvodom odvolania sa vyjadril aj prokurátor, pričom uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny. Poukázal na to, že súd I. stupňa po podaní odporu nie je viazaný právnou kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze. Z toho dôvodu argumentácia obžalovaného v tomto smere je irelevantná. Ani tvrdenie obžalovaného, že súd sa nevysporiadal a neuviedol dôvody akými úvahami sa riadil pri ukladaní trestu nie je pravdivé, pretože toto nemá oporu v odôvodnení rozsudku. Obžalovanému bol ukladaný nie ďalší nepodmienečný trest, ale súhrnný trest vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/22/2019 zo dňa 17.02.2019, čo bol aj dôvod na podanie odporu proti predchádzajúcemu trestnému rozkazu. Obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby po zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák.. Z tohto dôvodu uložený trest obžalovanému považoval za zákonný a v súlade so zásadami pre ukladanie trestov uvedenými v § 34 ods. 1 - ods. 4 Tr. zák.. Pokiaľ obžalovaný namietal, že trest nie je primeraný, keďže má negatívny dopad na plnenie jeho vyživovacej povinnosti s touto argumentáciou sa nestotožnil, pretože

obžalovaný až do nástupu výkonu trestu si vyživovaciu povinnosť neplnil, a túto si začal opätovne plniť až po nástupe do výkonu trestu. Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo na žiadosť obžalovaného vykonané v jeho neprítomnosti (§ 293 ods.7 Tr. por.), obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom odvolaní s tým, že trest, ktorý obžalovaný v súčasnosti vykonáva, je trestom dostatočným na jeho prevýchovu.

Zástupca krajského prokurátora vyjadrenie k odvolaniu doplnil tým, že obžalovaný si začal plniť vyživovaciu povinnosť len vo výkone trestu, keď predtým hoci bol aj zamestnaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, a preto trest, ktorý mu bol uložený považoval za primeraný.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, v tomto prípade výroku o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 18.06.2020 urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne. Súd I. stupňa toto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len ohľadne trestu. Keďže výrok o vine po vyhlásení obžalovaného a prijatí tohto vyhlásenia sa stal právoplatným a odvolanie obžalovaného bolo podané len čo do výroku o treste, súd preskúmal iba tento výrok. Po jeho preskúmaní dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste je potrebné podľa § 321 ods. 1 písm. d/ ods. 2 Tr. por. zrušiť, pretože boli porušené ustanovenia trestného zákona.

Ako vyplýva z napadnutého rozsudku súd pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov § 37 písm. h/ Tr. zák., (keďže mu ukladal súhrnný trest), a § 37 písm. m/ Tr. zák., že bol za trestný čin už odsúdený. Ďalej konštatoval, že obžalovanému bolo potrebné ukladať trest súhrnný, keďže skutok v prejednávanej veci spáchal skôr (14.02.2019), ako bol vyhlásený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/22/2019 dňa 17.02.2019.

Krajský súd po preskúmaní uvedených skutočností dospel k záveru, že súd I. stupňa sa nedôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre ukladanie trestu uvedenými v § 34 Tr. zák..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne súd I. stupňa obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a trestný čin úprimne oľutoval.

Súd I. stupňa však pochybil, keď obžalovanému nepriznal aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v danom prípade tak v prípravnom konaní, keď sa k spáchaniu skutku priznal, ako aj súdu, keď na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čím nebolo potrebné vykonávať rozsiahle dokazovanie ohľadom skutku, ktorý mu bol za vinu kladený. Na túto poľahčujúcu okolnosť je potrebné prihliadnuť, keďže obžalovaný môže pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhať nielen orgánom činným v trestnom konaní (polícii a prokurátorovi), ale i súdu v štádiu konania pred súdom. Počnúc dňom 01.01.2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestné normy a za situácie, kedy došlo k posilneniu kontradiktórneho konania, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam.

Aj odvolací súd zistil u obžalovaného dve priťažujúce okolnosti, t.j. že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), pretože mu ukladal súhrnný trest t.j. trest za dva trestné činy, keď bol vo výroku o treste zrušený predchádzajúci trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/22/2019 doručený obžalovanému dňa 17.02.2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Druhou priťažujúcou okolnosťou bola priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zák., že už bol pre trestný čin odsúdený, keď z odpisu z registra trestov vyplýva, že tento má v ňom 10 záznamov, z toho 8-krát bol odsúdený v Českej republike a v roku 2018 rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/15/2018 bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 4 roky a probačným dohľadom, avšak tento trest mu bol dňa 23.07.2019 nariadený vykonať.

Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol u obžalovaného vyrovnaný. Odvolací súd vychádzal pri ukladaní súhrnného trestu z trestnej sadzby podľa trestného činu najprisnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov, pričom za prečin podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere na 1 - 5 rokov a rovnaká trestná sadzba je aj za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák.. Obžalovanému potom bol ukladaný trest v rámci tejto trestnej sadzby t.j. 1 - 5 rokov podľa ustanovenia § 207 ods. 3 Tr. zák., keďže za tento trestný čin bol uznaný vinným.

Obžalovanému ako už bolo konštatované vyššie, musel byť ukladaný súhrnný trest, pretože skutku, resp. trestného činu zanedbania povinnej výživy sa dopustil resp. tento ukončil páchať dňa 14.02.2019 a až dňa 17.02.2019 mu bol vyhlásený doručením trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/22/2019, t.j. skutok spáchal skôr ako bol vyhlásený rozsudok pre iný jeho trestný čin (§ 42 ods. 1 Tr. zák.). S poukazom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu za primeraný v tomto prípade považoval odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pričom tento trest oproti trestu uloženého obžalovanému súdom I. stupňa skrátil, keďže mu priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť. Takto uložený trest považoval odvolací súd za primeraný a postačujúci na nápravu obžalovaného, pričom tento trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného vo vzťahu k trestu, je nutné uviesť, že nebolo možné v danom prípade upustiť od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/15/2018 zo dňa 25.05.2018, pretože na takýto postup neboli splnené podmienky uvedené v § 44 Tr. zák. Nebolo tiež možné ani upustiť od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/22/2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pretože ani tento trest nebol dostatočný, keďže bol uložený na samej dolnej hranici trestnej sadzby, na prevýchovu obžalovaného.

Na výkon trestu odvolací súd obžalovaného, rovnako ako súd I. stupňa, zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Keďže bol obžalovanému ukladaný trest súhrnný, odvolací súd v zmysle § 44 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 0T/22/2019 zo dňa 17.02.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti potom odvolací súd o odvolaní obžalovaného rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný

prostriedok.